Ч. 275. Субота 21 (8) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Делеґациї. — Справи парляментарні. — Процес ґен. Штесля.

В дальшім ході передвчерашного засіданя палати послів забрав голос словіньский посол Грібар; в довшій промові згадав між иншими про маніфестацию Славян против Прус. Та маніфестация зробила сильне вражіне, мимо того що п. Президент міністрів старав ся ослабити її своєю заявою. Бесідник взиває Славян, аби всі получили ся разом для зломаня німецкої переваги. По дальшій дискусиї принято значною більшостию наглячість внесеня що до першого читаня буджету і полагодженя буджетової провізориї. В загальній дискусиї вказав пос. Паттай перед усім на конечність зміни реґуляміну палати послів в інтересі спосібности палати до праці, бо теперішний реґулямін вже не відповідає дійстним потребам. По промові всенімця Єґера перервано дальші наради. — Пос. ґр. Штернберґ заінтерпелював президента палати в справі поголосок, які розійшли ся про димісию п. Президента кабінету. — Вечером передвчера відбуло ся окреме засідане для вибору до делеґаций. З Галичини вибрані: др. Дулемба, др. Дідушицкий, др. Ґломбиньский, др. Козловский, Лущкевич, Романчук, Стапиньский. Заступниками вибрані: др. Левенштайн, др. Король; з Буковини бар. Гормузакі.

На вчерашнім засіданю явив ся новови-браний посол Дашиньский. Президент палати заявив, що пос. Бачиньский зложив вчера перед ним заяву, що глубоко жаліє з причини події в дни 16 с. м. і перепрашає палату. Був тоді незвичайно роздразнений і тому з цілої справи лиш тілько собі пригадує, що не мав наміру ані президента ані иншого члена палати чинно або словно обидити. Президент подає до відомости ту заяву з тою заміткою, що очивидно такого рода поведене не підпадає під посольску ненарушимість. Відтак п. Президент міністрів подав до відомости, що відкрите делеґаций відбуде ся нині о год. 9 рано в сали засідань долішно-австрийского сойму. — П. Міністер скарбу предложив проєкт закона в справі належитостий і стемплів за признане, перенесене або вписане до книг права добуваня ропи. По промові пос. Брунера і Штанда забрав голос п. Президент міністрів бар. Бек і в довшій промові пояснив становище теперішного кабінету і єго стремленя, парляментарну ситуацию, відношене сторонництв до правительства, проґраму робіт на будуче і т. д. Просив вкінци палату о підпору для осягненя цілий, які в своїй промові вичислив. Бесіду бар. Бека перервано кілька разів гучними оплесками. Нарада вела ся до год. $12^1/_4$ в ночи. Дальша дискусия над буджетом нині.

Передвчера і вчера відбувала засіданя і палата панів. По переведеній дискусиї принято угодові закони і закон квотовий у всіх трех читанях без зміни. Слідуюче засідане відбуде ся в суботу.

Члени угорскої делеґациї приїзджають нині о год. $1^1/_2$ з Будапешту до Відня і о год. 3 зберуть ся на перше засідане в будинку угорского міністерства. Президентом угорскої делеґациї буде ґр. Батіяні.

Вчера в полудне відбула ся нарада провідників клюбів. Президент Вайскірхнер повідомив, що чеські радикали взяли назад свої наглячі внесеня. Палата послів полагодить отже ще перед сьвятами крім буджетової провізориї також справу зниженя податку від цукру і кілька дрібнійших законів. — В парляментарних кругах зачувати, що правительство задумує в січни скликати ряд конференций для переведня угодової акциї між національними сторонництвами. Конференциї ті будуть радити в часі вільнім від нарад палати послів.

Дня 10 с. м. розпочав ся — як звістно — в Петербурзі давно заповіданий процес против бувшого команданта Порт-Артура ґен. Штесля

---

9)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

6. Обійстє ісляндского селянина.

Дві третини ісляндского населеня жиє з сільского господарства, хоч процент хлїборобів в загальнім числі стає щораз менший, підчас коли портові міста ростуть і число рибаків заєдно збільшає ся. Ісляндска господарка сїльска не подібна ані трошки до такоїж господарки в якім небудь европейскім краю а що найбільше дасть ся порівнати з господаркою в деяких гірских сторонах. Ісляндский хлїбороб не заслугує поправді на ту назву, бо він майже зовсїм не робить коло хлїба. Він не рільник лиш годівельник худоби а вся єго робота, яку виконує на своїм завсїгди дуже просторім ґрунтї, єсть така, що саме коло свого обійстя вирівнає кусень землї під сїножать.

На Ісляндиї є просторі рівнини і долини, зарослі буйною муравою, але она не творить там одностайної мурави; рівнини ті і долини виглядають лиш як би сьвіжо з'орана, горбовата, бороздами поперериванa ріля, лиш що тоті ніби скиби на ній якісь більші як на звичайній ріли. Яка причина тому, що земля тут так уложена, годі знати; можна лиш припускати, що то від надміру води на острові поробили ся водомиї а між ними згадані горби. Ся нерівність ґрунту утрудняє незвичайно кошене трави і длятого ісляндский селянин вирівнує саме коло свого обійстя кусень ґрунту якраз на стілько великий, щоби міг на нїм зібрати тілько сїна, кілько потреба на зиму пересічної довготи.

З малим трудом а великим зиском міг би тут селянин в двоє тілько вирівнати ґрунту під сїножать та мати запас сїна і скількість худоби не в двоє але в десятеро більше, але ісляндский селянин дуже нездарний і скромний чоловік. Трошки тої сїножати, яку вирівнав ще єго прадїд, досить для єго череди, а тої череди досить для скромних потреб єї властителя. На щож єму більше працювати і більше заробляти, коли єму більше не потреба? О новочасній промисловости, о тім ненаситнім гоненю за зарібком і маєтками, яке викликує наша цивілїзация, ісляндский селянин знає доси дуже мало або й нїчого, а коли єму о тім говорити, то він здвигає плечима і уважає нас за дурноватих. Отже коли єму представляти, що на тім величезнім ґрунтї, де тепер стоїть лиш однїсенький хутір, де жиє лиш осьмеро людий, сто овець, десять коров і яких шість коний, могло би так само добре стояти десять хуторів, жити тисяч овець і т. д., коби лиш той горбоватий ґрунт вирівнати та каналами поспускати воду і відтак о стілько більше робити сїна, то він питає зовсїм здивований: А щож би я робив з тисяч вівцями і сто коровами? Хиба я не досить тепло убраний? Або може не маю що їсти? Красний же був би з мене дурачиско, як би я в двоє тілько працював лиш на то, лиш щоби того призбирати, чого менї не потреба!

І так жиє собі ісляндский селянин просто і честно, не працює більше, як лиш тілько, кілько якраз потреба, не вимагає від свого помешканя більше нїчого як лиш охорони від студени і дощу, від своєї одежі більше нїчого як лиш тепла а від своєї поживи більше нїчого як лиш наповненя жолудка. Все, що понад то а що ми вже від давна уважаємо за конче потрібні річи, без котрих ледви чи ще могли би ми жити, називає Ісляндець непотрібним збитком. Лиш в однїй річи він культурний чоловік — не в з'ужиткованю мила, по чім після Гумбольдта пізнає ся цивілїзованих людий, а в уживаню книжок, по чім можна пізнати культуру що найменше так само як по з'ужиткованю мила. В кождій селяньскій хатї знаходять ся книжки; правда, що по найбільшій части лиш календарі і книжки релїґійного змісту, які друкують ся в столици Рейкявік, але й то зовсїм не належить до рідкости, що в такій селяньскій біблїотецї знайдуть ся даньскі, анґлїйскі, німецкі й французкі найдобірнїйші писателї, не лиш в перекладї, але навіть і в первістній мові. Довгі зимові вечери проводять ісляндскі селяни в той спосіб, що читають книжки а то найзамітнїйша річ, що на Ісляндиї вже від многих сот лїт нема анальфабетів.

Єсть то тим дивнїйше, що ісляндскі селяни не жиють разом по селах, лиш розкинені далеко по хуторах, звідки дїти мусять нераз

в справі облоги і здачі тої твердині. На лаві обжалованих засіли ґенерал-ляйтнанти Штесель, ґенерал-майор Райс і ґенерал-ляйтнанти Фок і Смирнов. Трибуналови, зложеному з 10 ґенералів, проводить ґен. Дукмасов. Обжаловуе ґен.-майор Ґурский; Штесля боронить думский посол Сиртланов і полковник Велямінов, Фока емер. ґен.-майор Домбровский, Райса адвокат Нечаєв і Квашнин Самарин, Смирнова капітан маринарки Шульц. По відобраню ґенераліїв взивають на салю сьвідків. Входить 112 сьвідків з Куропаткином на чолї; є між ними кільканадцять ґенералів, двох адміралів, 6 контрадміралів, решти офіцирів всїляких ступнів, а також один цивільний, Ножин, співробітник часописи „Новий Край“, що виходила в Порт-Артурі. Опісля прокуратор відчитав довгий акт обжалованя, що займає 96 сторін друку фоліо. Акт сей починає ся від того, як Штесель присвоїв собі безправно команду кріпости. Річ мала ся так: В марцю 1904 р. на приказ царя Алексеєв іменував Штесля комендантом сухопутної оборони Квантуньского півострова, отже і Порт-Артура, так що комендант порту Смирнов став его підвладним; але перед самим початком облоги в порозуміню з Куропакином телеґрафічно приказав Штеслеви зложити команду і прибути до головної кватири. Але Штесель не послухав приказу і вкриваючи ся тим, що нїби то не можна вже з кріпости виїхати, не тілько не поїхав до головної кватири, але поволи відобрав усю власть правному комендантови кріпости Смирнову. Сей доносив о тім начальному комендантови і домагав ся, щоби або Штесля відкинено або его звільнено від всякої відвічальности; але анї Алексеєв анї Куропаткин не виступили енерґічно. Тимчасом Японцї цїлком відтяли Порт-Артур від сьвіта, а Штесель лишив ся на присвоєнім собі становищи. Під конець цьвітня 1904 р., коли Японцї почали на Квантуньский півостров висаджувати войско для облоги Порт-Артура, Штесель приказав ґен. Фокови боронити Кінчу, припоручаючи єму на випадок, коли би не можна оборонити того становища, відступати як найпомалїйше і як найзавзятїйше боронити кождого ступня, так щоби неприятель міг поступати в напрямі до Порт-Артура лише дуже поволи і з як найбільшими стратами. Тимчасом Фок по 6-ти годиннїй оборонї утік з під Кінчу в найбільшім неладї, лишаючи Японцям більше як 50 великих пушок, так що вже в 4 днї після тої соромної битви Японцї стали панами Дальнього, нїгде не стрінувши опору.

По битві під Кін-чу портартурска кріпость була вже від сьвіта відтята, а Штесель, безправно присвоївши собі команду, почав свою господарку від того, що робив все на перекір дотеперішному комендантови кріпости Смирнову і голові міскої ради, підполковникови Вершинину. І так пр. Смирнов видав приказ, щоби вечерами щільно закривано всї вікна від моря, бо ходило о те, щоби Японцям при атаках їх фльоти не так легко було визнавати ся в положеню. Все населенє слухало того приказу, лише Штесель не заслонював своїх вікон і нароком ясно їх осьвічував; а коли жандарми звертали на се увагу его служби, він комендантови жандармериї загрозив арештованєм. В касах росийско-хіньского банку настали пустки, бо населенє по битві під Кін-чу повибирало свої капітали Тимчасом при дуже пильних кріпостних роботах треба було гроший. На приказ Смирнова удав ся полковник інжинериї Грінченко до Штесля, котрий в касї корпусу мав 1·2 міл. рублів готівки, щоби з тих гроший пожичив на платню для робітників; але Штесель не дав гроший, так що роботи треба було спинити, поки аж пізнїйше не склонив ся Штесель видати з каси 50.000 рублів. Подібних випадків, що Штесель цїлком сьвідомо дїлав на шкоду кріпости, вичисляє акт обжалованя більше.

Коли після занятя Квантуну Японцями, ґенерали 3. сибірского корпусу повтїкали до Порт-Артура, де вже не мали жадної ролї, бавили ся тут лише критикованєм дїяльности властивих оборонцїв кріпости, як ґен. Кондратенка, Смирнова і ин. Оден з них, ґен. Фок, сердечний приятель Штесля, їздив собі по фортах, а потому списував на отвертих картках свої поміченя, в котрих поганими словами критикував зарядженя ґенералів. Ті свої поміченя посилав Штеслеви незапечатані, так, що по дорозї всякий міг їх відчитувати, навіть низші офіцири і прості жовнїрі. Розуміє ся, що то мусїло причиняти ся до деморалізациї войска.

Історию підданя кріпости розповіли ми в однім з послїдних чисел, тому не повтаряємо єї тут. Годить ся лиш додати, що по підданю цивільне населенє, навіть жінки і діти, мусїли 19 верст іти пішки до зелїзничої стациї, бо Штесель половину хіньських возів, котрі дістав від Японцїв для перевозу, забрав під свої річи. А було того 70 великих зелїзних скринь, котрі Штесель вже 6 недїль перед здачею казав пакувати.

На підставі всего зібраного і розказаного материялу прокуратор обжаловує Штесля о ті злочини: 1) безправне захопленє команди над кріпостию; 2) спинюванє оборони кріпости; 3) занедбанє заосмотреня кріпости в живність в часї, коли се було ще можливе; 4) деморалїзованє залоги через приниманє справоздань Фока; 5) невірне з'ображуванє воєнних випадків в рапортах до начального каманданта; 6) безпідставне жаданє найвисших войскових відзнак, особливо ордеру Юрія III. кляси для Фока за програну битву під Кін-чу; 7) незгідні з правдою депеші, висилані до царя; 8) занедбанє средств оборони; 9) здача кріпости против рішучої гадки великої більшости воєнної ради і без єї відомости.

їхати верхом дві або й три години аж до найблизшої школи. Яка під сим взглядом невигода для селян, мав я — каже Шмідт — нагоду переконати ся на хуторі Ґальталейкр, звідки нас молодий хлопчище супроводжав аж до мосту на Тйорзї, щоби там якомусь фаховому чоловікови дати собі зуб вирвати. Для тої приятности мусів бідний хлопчище їхати вісїм годин туди і вісїм назад а тодї ще могло й так стати ся, що якраз не застав ще дентиста дома. В недїлю їде цїла родина до церкви а тодї треба иногдї також кілька годин їхати верхом, при чім жінки і діти відбувають ту подорож так само певно як і мужчини.

В послїдних часах зачали вже й селяни уживати щораз більше гнутої бляхи і дерева до будови своїх домів, особливо коли їх хутори знаходять ся близько новопобудованих гостинцїв. Але справдешний ісляндский хутір побудований цїлий з каміня і дерна; з переду єсть лиш малий трикутник на причілку збудований з дерева а в середині всї комнати виложені деревом в горі і на долинї та по боках. Хутір стоїть майже завсїгди на якім горбі або на спадї горба і єсть так вкопаний в землю, що задний конець будинку майже зовсїм щезає, підчас коли темні отвори з переду подібні нїби до якоїсь печери. До такої хати селянина заходить сьвітло лиш крізь дуже малі віконця фасади подїленої на три або чотири малі причілки.

Такий хутір виглядає так, як би то було поставлених в однім ряді кілька хаток одна коло другої, бо кожде місце в середині має зверха свій окремий дашок. Той дашок починає ся в дуже малїй висотї над землею і спочиває на каміннім мурі високім може на метер. Камінє мурів не сполучене тут з собою вапняною заправою, лиш дерно, котрого тут уживають до преріжних цїлий, мусить ставати в пригодї. На кожду верству каміня кладуть верству дерна і всї щілини затикають дерном. Наконець цїла криша складає ся з дерна, котре кладуть більшими кусниями на руштоване з бальків і дошок, кори або гнутої бляхи і оно опісля зеленїє ся дальше а лїтом косять там так само траву як на тих вирівнаних сїножатех, котрі тут називають „аун“.

Шість або й десять таких причілкових будинків стоїть тут побіч себе і мають спільну передну і задну муровану стїну, підчас коли бічні стїни відділяють їх від себе. Лиш три або чотири середні з тих хат стоять в звязи з собою, сполучені вузкими темними сїньми, що ідуть вздовж задної стїни. Щоби зайти до тих сїний, треба іти через головні входові сїни, що мають свій окремий дашок. Двері від хати суть дуже низькі і навіть люди зовсїм малого росту мусять схилити ся, щоби пересунути ся крізь тоті двері. Входові сїни, що ведуть до дальших, виглядають зовсїм як би якась печера. Стїни їх з нетесаного каміня, поміст то лиш добре убита земля а темно в них як в справдешній печері. Коли до них увійти, то чути страшно стухлим маслом і старими рибами а чим дальше іти, тим сильнїйше заносить тою перфумою.

Вхід до дому єсть лиш три або чотири метри довгий і заходить до других сїний підпрямим кутом. З тих других сїний входить ся з одного боку до кухнї з другого до спільної гостинної комнати і до спільної спальнї. Тота гостинна комната або „ґаста-скалї“, котру звичайно відступають гостям, знаходить ся, як понятно, лиш у богатших селян. Бідні люди обходять ся з двома або й одною. В гостинній комнатї містить ся зложене цїле движиме майно родини: коротке ліжко з вовняним матерацом і периною, стіл, комода, кілька стільцїв та кілька скринь подібних дуже до моряцких куфрів, украшених иногдї незручними різьбами і малюнками. На стїнах висить якась хромолїтоґрафія: даньский король або цар росийский або й який небудь инший малюнок лїтоґрафічний, котрий случайно попав ся на Ісляндию. Крім скринь набитих одежию і т. д. єсть инша знадоба, звичайно зазезена звідкись або фабрикована в Рейкявіку. Але як би й не було, то всї тоті предмети дешеві і звичайні та нема на них що подивляти. А всеж-таки гостинна комната то найпишнїйше уряджена комната на хуторі ісляндского селянина.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 20-го грудня 1907.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір о. Іполита Заремби, декана і рим. кат. пароха в Долинї на презеса, а о. Володимира Сойки віцедекава і гр. кат. пароха в Ценяві на заступника презеса Ради повітової в Долинї та вибір Ігнатия Рихлїка директора ґімназиї в Ярославі на заступника презеса Ради повітової в Ярославі.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї виїхав оногди вечером до Відня, щоби взяти участь в нарадах палати панів Ради державної.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: З причини, що машина і 6 возів при поїздї ч. 178 вискочили із шин дня 18 с. м. при в'їздї до стациї Хоросниця, вечірна ґрупа поїздів поспішних і особових опізнила ся від 1 до 3 годин. З персоналу поїздового нїхто не потерпів. Доходженя веде ся.

— **Конкурс** розписав Видїл краєвий у Львові на посаду секундаря в загальнім шпитали в

Дрогобичи з річною платнею 1000 К. Реченець подань до 8 січня 1908.

— **Краєвий союз** господарско-молочарский в Стрию видав всї потрібні друки 1) для молочарских спілок, а крім того журнал, який надає ся для всїх господарских і промисловних спілок основаних на статутах Краєвого Союза Кредитового; набути можна по 6 сот. за 1 аркуш; 2) річні замкненя рахункові з білянсом по 10 сот. за аркуш, 3) 400 подвійних касових асиґнат в оправі 2 К, 4) декляраций й реєстр на 700 членів в однїй книжцї, дуже практичні для сїльских спілок, в оправі 3 К.

— **Дрібні вісти.** Др. Дамян Савчак отвирає з новим роком 1908 канцелярию адвокатску в Борщеві і пошукує рутинованого конципієнта. — В Зборові відбудуть ся дня 1 сїчня о 11 год. перед полуднем загальні збори окружного відділу учительской „Взаїмної помочи“. — В однім з ваґонів кінного трамваю знайдено полярес з більшою сумою гроший; властитель може відобрати собі в дирекциї того трамваю, але мусить вилеґітимувати ся. — Поручник п. Павло Топляско, їдучи дорожкою з ул. сьв. Яцка на головний дворець загубив полярес з 280 К, льос державний і цертифікат войсковий. — Дня 18 с. м. хотїв відобрати собі житє вистрілом з револьвера і зранив ся тяжко однак не на смерть 23-лїтний студент ветеринариї Іполит Г. родом в Товмачика коло Коломиї. Зраненого відставлено до шпиталю. Причиною самоубийства була невилїчима недуга. — П. Йосифина Боденштайнова, жена капельмайстра, згубила вчера вечером в переходї ул. Кароля Людвика золоту бранзлєтку ланцушкової роботи і золотий перстїнь в видї листка конюшини, висаджений 3 брилянтами і смараґдом.

† **Померли:** О. Іван Городиский, парох в Білих Ославах, радник станиславівскої консисториї, упокоїв ся дня 11 с. м. в 69 роцї житя, а в 42 р. сьвященьства. — Адольфа Грабовеньска, вдова по емеритованім раднику суду краєвого, упокоїла ся дня 12 с. м. в Долинї в 58 р. житя. — Стефанїя Бурдівна, учениця II р. учительскої семинариї „Руского Товариства педаґоґічного“ померла в середу по короткій недузї. — Мечислав Шмітт, співвластитель і редуктор Dziennik-a Polsko-го, бувший редактор Kur. Lwowsk-ого і бувший директор полского театру у Львові, уроджений у Львові 1851, син ввістного польского історика Генрика Шмітта помер вї второк у Львові.

† **Льорд Кельвін.** Сьвіт науковий потерпів велику страту. В Льондонї помер славний фізик і хемік льорд Кельвін в 84-ім роцї житя. Славний сей учений, заким став льордом Кельвіном, називав ся Вільям Томзон і родив ся 26 червня 1824 в Бельфастї. Науки відбував в Ґлесґо, Кембрідж і Парижи, а вже в 1846 був іменований професором фізики в Ґлесґо. Рівночасно видавав він також математичний журнал виходячий в Кембрідж і Деблїнї, в котрім в 1848 появила ся єго славна праця о електричности і сферичних провідниках. Від того часу займав ся він головно розслїдами електрики і тепла. Він винайшов електрометер, котрий показує електричний стан воздуха, зеркальний ґальванометер важний для підморских телеґрафів та заслужив ся вельми около закладаня підморских каблїв. Єго розслїди питомої ваги душня або азоту у воздусї і видобутого із хемічних сполук азоту навели на відкрите нового первотворива, званого арґон. В 1890 став він був президентом королївского товариства наукового, в 1892 одержав титул і достоіньство льорда Кельвіна, а 1899 р. усунув ся від учительскої діяльности.

— **Нещасливі пригоди.** Тамтої ночи в домі при ул. Богуславского ч. 3 померла внаслїдок загоріня трийцятькількалїтна жінка челяндника пекарского, Феллерова. Оногди вечером пішов Феллер до роботи в пекарни п. Табачиньского, яка містить ся в тім самім домі, а жінку лишив саму дома. Над раном молочарка, що принесла молоко, не могучи допукати ся до помешканя, дала знати чоловікови, а коли виломлено двері, застали вже лиш трупа нещасливої. Завізвана поготівля ратункова сконстатувала лиш смерть, імовірно від загоріня, бо в комнатї чути було сильний загар. Феллерова була родом з Віденя і лише що перед 8 днями приїхала до Львова, де єї чоловік дістав роботу у п. Табачиньского. — При будові електровнї на Персенківцї впала оногди тяжка шина зелїзна, тягнена на руштоване, на ногу монтерови Швайцови і зломила єї. Нещасливого відставлено до шпиталю. — В домі, при ул. Млинарскій ч. 12, впала 60-лїтна зарібниця до пивницї і зломила собі ногу. Завізвана поготівля ратункова відставила єї до шпиталю.

— **Справдешна битва в коршмі.** З Гамбурґа доносять, що в одній господї в Норденгам прийшло в почи на 16 с. м. до формальної битви межи мулярями а покривальниками дахів. Обі сторони станули против себе до битви з молотами, ножами і револьверами. В битві тїй убито чотирох людий, трох тяжко зранено а сїм легко. Остаточно арештувала полїция ще 15 осіб.

Телеґрами.

Відень 20 грудня. Нинї о год. 1/2 10 перед полуднем зібрала ся австрийска делеґация. На засїдане прибув також президент міністрів бар. Бек. На запрошене міністра справ заграничних бар. Еренталя обняв провід член палати панів бар. Хлюмецкий і завізвав Делеґацию до вибору президента. — В голосованю віддано 57 голосів і вибрано дра Фукса 55 голосами. Др. Фукс подякував за вибір, висказав радість з причини подужаня Цїсаря по тяжкій недузї, згадав про 60-лїтний ювилей правлїня Монарха і закінчив окликом в честь Цїсаря. — Віцепрезидентом вибрано однодушно дра Мадейского. Завтра в полудне прийме Цїсар делеґацию в Бурґу. — Делеґациям предложено червону книгу в справі реформ в Македониї.

До комісиї буджетової вибрані між иншими Козловский, Стапіньский і Льондзїн: до комісиї для Босни вибрано: ґр. Водзіньского, ґр. Дідушицкого, Ґломбіньского і Романчука. Слїдуюче засїдане завтра о 7 год. вечером.

Відень 20 грудня. Предложений нинї Делеґациям спільний буджет виказує 386,923.000 кор. видатків; з того припадає на міністерство справ заграничних 13,266.000 кор., на войско 311,810.000 кор., на маринарку 57,000.000 кор.

Тебріс 20 грудня. Події в Тегеранї відбили ся також тут відгомоном. Вчера замкнено всї базари. Консулї одержали від місцевих властий повідомлене, що після наспівших депеш нарід скинув шаха з престола з причини, що він нарушив конституцию.

Тегеран 20 грудня. Вчера по полудни підчас засїданя парляменту стріляно на улицях. Нарід збирав ся на улицях і був узброєний. Парлямент одержує з краю численні депеші, обіцюючі єму поміч.

Петербург 20 грудня. Міністер торговлї Філософов був вчера в Царскім Селї і вернув в найлїпшім настрою. Вечером пішов на ґалєве представлене до театру і тут нагло занедужав; єго винесено з льожи і заким ще лїкар міг єго оглянути, помер він на удар серця.

Петербург 20 грудня. На предсїдателя комісиї для віроісповідань, котра буде рішати справи всїх віроісповідань, вибрано холмского епіскопа Евлогія.

Томск 20 грудня. На послів до думи вибрано проф. технольоґічного інститута Некрасова, мирового судию Милошевского, Штїльке і селянина Мязкого — самих кадетів.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·53**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).